جام دیده‌ها

زرینچه: ایویچ گفت می‌دانستم بالاخره...

علی استیلی

جواد، عشق همه استقلالی‌ها بود. ستاره بزرگ و دیرپای سمت راست چه وقتی مجید نامجو، آن اول‌ها کنار دستش بود، چه بعدها که یکه و تنها ماند و مورد غضب محمد مایلی کهن قرار گرفت. جواد اما سر بزنگاه جام جهانی ۹۸ رسید و در سه بازی تیم ملی فیکس بازی کرد. لازم به گفتن نیست که پاس گل تاریخی حمید استیلی به آمریکا کار او بود؛ کار جواد زرینچه.

■ به نظر شما، این که مهدوی کیا دفاع راست باشد بهتر است یا حسین کعبی. ظاهراً برانکو قصد دارد از مهدوی کیا به عنوان دفاع راست استفاده کند.

بستگی به خود برانکو دارد که می‌خواهد با چه سیستمی بازی کند. اگر مهدوی کیا دفاع راست بود و یک بازیکن مثل مجتبی جباری جلوی او بازی می‌کرد خیلی خوب می‌شد ولی فعلاً که این امر منتفی است. الان خودم نمی‌دانم سیستم هامبورگ چیست ولی اگر مطابق با سیستم برانکو باشد، چه بهتر که مهدوی کیا را هم همینجا استفاده کرد.

■ چی شد که شما در جام جهانی اینقدر موفق بودید؟

به کارهایی برمی‌گشت که ایویچ می‌کرد. خیلی بدنسازی کار کرده بود. بدن همه بچه‌ها شرایط ایده‌آلش را پیدا کرده بود. نزدیک به ۴۵ روز، روزی دو نوبت کار آمادگی بدنی کرده بود.

■ به خاطر همین بدنسازی طولانی بود که هفت گل از رم خوردید؟

نه فکر نمی‌کنم مشکل بدنسازی بود، بیشتر به این علت بود که می‌خواست سیستم اصلی‌اش را پیدا کند. بچه‌ها هم در آن مسابقه خیلی اشتباه می‌کردند. اشتباهات فردی کمر تیم را شکست. به خاطر این باخت شد که اخراجش کردند. خیلی هم زود تصمیم گرفتند. عجله کردند.

■ چند نفری هم در جاهای غیرتخصصی قرار گرفتند، شما کجا بازی کردید؟

من و مهدی پاشازاده دفاع وسط بودیم، محمد خاکپور دفاع راست و افشین پیروانی دفاع چپ. همه ما هم بد بودیم و تقصیر داشتیم.

■ بحث توطئه علیه ایویچ چی بود؟

نمی‌شود منکرش شد. به هرحال یک سری از بازیکن‌ها وابستگی داشتند به آقا جلال و دخیل بودند در این شکست. نمی‌توان این بحث را کتمان کرد.

■ آن بازیکن‌ها را می‌دانیم چه کسانی هستند. شما هم می‌دانید. جزء بازیکنان فیکس بودند. پس چرا این کار را کردند؟

دوستی و رفاقت. به هر جهت آنها در بازی مشکلاتی

داشتند و یا کارهایی که می‌خواستند نمی‌توانستند انجام دهند. به همین علت بدشان نمی‌آمد این اتفاق رخ دهد. بحث حضور مربی ایرانی روی نیمکت ایران هم مطرح بود.

■ ایویچ اخراج شد، چی گفت؟

خیلی خیلی ناراحت بود. دلمان واقعاً برایش سوخت. در محوطه هتل وقتی داشت می‌رفت برگشت گفت که از اول هم می‌دانستم آخرش اینطور می‌شود! ولی چه می‌توانستم بکنم.

■ آقا جلال که آمد همان اول با دکتر بیژن اختلاف پیدا کرد، درسته؟

بله. ذوالفقارنسب انتظار داشت او سرمربی شود که حق هم داشت. یا باید یکی از بیرون می‌آمد و یا خود دکتر بیژن مربی می‌شد. اختلاف‌ها از همینجا شروع شد. طالبی به عنوان مدیر فنی کار می‌کرد ولی ذوالفقارنسب مدت‌ها کنار ایویچ کار می‌کرد.

■ هر اتفاقی هم می‌افتاد سریع به تهران می‌رسید، داستانش چی بود؟

به هر حال یک سری از آن بازیکن‌ها هنوز هم عکس‌هایشان هر روز در روزنامه‌ها کار می‌شود، آن موقع هم ارتباط خیلی خوبی با روزنامه‌ها داشتند.

■ ایویچ خصوصی با تو صحبت نکرده بود؟

من آن موقع سنم بالا بود. ۳۲ سال. یک روز در لابی هتل به من گفت خیلی بازیکن خوبی هستی اما متاسفانه تجربه بازی‌های ملی را نداری! این در حالی بود که من هفتاد بازی ملی داشتم. بهش گفتم که کی این حرف را زده؟ خیلی ناراحت شده بودم. معلوم بود که به او اطلاعات نادرست داده بودند. یک جوری هم درست کرده بودند که نمی‌شد راحت رفت پیش ایویچ و راحت با او صحبت کرد.

■ آقا جلال نقشی در شکست آلمان داشت یا نه، بچه‌ها را نترسانده بود؟

نه، من اصلاً قبول ندارم. حرف درست را قبل از بازی زد و گفت شما اگر هم در این مسابقه ببازید، باز هم سرافراز هستید. حریف شما تیمی است که سه بار قهرمان جهان شده و اگر هم ببازید کسی شما را مقصر نمی‌داند. می‌خواست فشار روانی را از روی دوش ما بردارد.

■ حالا پیش‌بینی شما از بازی‌های ما در جام جهانی چیست؟

اگر بازی اول نبازیم شاید بشود امیدوار بود. از نظر بازیکن و مهره خوبیم. باید خیلی تلاش کنیم. دو تیم شناخته شده و بزرگ دنیا در گروه ما هستند، بازی اول را نبازیم شاید بشود امیدوار بود.

بیم و امید در اردوی سوئیس

گمانه زنی پیش از اعلام فهرست نهایی

مجتبی جباری بعد از مصدومیت غافلگیرکننده در حالی به تهران برگشت که خبر کنار رفتن او از لیست نهایی تیم ملی به‌رغم تبدیل شدن به تیتر یک روزنامه‌ها از قرار معلوم آنقدرها هم که گفته می‌شود، نگران‌کننده نیست. جباری که با پشت سر گذاشتن فصلی نسبتاً درخشان با طمانینه به تیم ملی رسیده بود و حتی مورد اعتماد و حمایت ظاهری برانکو آنطور که از مصاحبه‌های قبل از سفر او به سوئیس برمی‌آید، قرار داشت، دومین اوت شده تیم ملی قبل از اعلام لیست بیست و سه نفره است. پیش از جباری نیکبخت نیز به واسطه یک مصدومیت قدیمی جام جهانی را از دست داده بود. دو ملی‌پوش هم‌باشگاهی که به‌رغم سروصداهای به پا شده بازی کردنشان در آلمان بعید به نظر می‌رسید و اگر اسم‌شان در لیست ذخیره‌ها هم رد می‌شد، شاید در حالت خوشبینانه، دقایقی کوتاه فرصت حضور در میدان را پیدا می‌کردند. این البته نکته‌ای است که بیشتر در مورد جباری صدق می‌کند که با تمرینات روز آخر در کمپ که کار با توپ جداگانه او و آندو، بیش از بقیه به چشم می‌آمد، پدیده‌ای که احتمالاً آینده ورزشی‌اش تا حدی تحت‌الشعاع این مصدومیت قرار خواهد گرفت. اما سئوال مهم‌تر این است که آن اندازه‌ای که نیکبخت و البته همانطور که گفته شد در حالت خوشبینانه جباری بابت از دست دادن بزرگترین تجربه زندگی‌شان این روزها بیش از حد کم‌روحیه‌اند، تیم ملی هم از غیبت این دو نفر متضرر خواهد شد؟

نگاهی به سیستم مورد نظر برانکو که با سیستم چهارنفره دفاع خطی بیشترین ابهامات را باز هم در بین هافبک‌های دفاعی ایجاد کرده حاکی از آن است که جباری برای جا گرفتن در میان یازده نفر اصلی شانس سوم به بعد بود. جایی که جواد نکونام و آندو جلوی مدافعان با درصد بالا به بازی گرفته خواهند شد. محرم نویدکیا و البته یحیی گل‌محمدی هم می‌توانند در این پست ایفای نقش کنند، که هر دو به نسبت جباری و با وجود آمادگی کمتر از سوی برانکو ترجیح داده می‌شوند. خصوصاً در تورنمنت بزرگی مثل جام جهانی که ریسک کردن و دست زدن به تغییرات خیلی با روحیه محافظه‌کارانه سرمربی تیم ملی جور درنمی‌آید. هومن افاضلی آنالیزور تیم ملی می‌گوید: «سهراب بختیاری‌زاده و محمد نصرتی هم می‌توانند در این پست به میدان روند.» پس دیگر نیازی به نفر جدید نیست و حرف‌های کارشناسان که از ایمان مبعلی به عنوان بهترین جانشین جباری اسم می‌برند، ختم به خیر نمی‌شود.

مشابه همین شرایط یک خط جلوتر هم وجود دارد. جایی که مثلث هاشمیان ـ کریمی ـ زندی انتخاب اول برانکو است و احتمال تغییر و تحول در آن با جمیع جهات دور از ذهن خواهد بود. در این خط فریدون زندی می‌تواند در دو نقش از سه پست موجود بازی کند، و وحید هاشمیان و علی کریمی نیز پتانسیل بازی در هر سه پست را دارند. اما اگر قرار باشد مهدوی کیا به جای رفتن به منطقه دفاعی و بازی در دفاع راست باز هم پشت سر دایی پاسور شماره یک تیم ملی باشد، از بین او و زندی که حدوداً یکی فصلی پشت خط بوده و بیشتر اوقات استراحت کرده، مهدی کیا گزینه مناسب‌تری است. معدنچی، منیعی و برهانی نیز در این منطقه شانس بازی کردن دارند که درصد حضورشان در زمین با شدت و ضعف مواجه است. فعلاً خبرهای رسیده از این حکایت می‌کند که معدنچی مثل دیگر پرسپولیسی تیم ملی آخر سر خط می‌خورد و با توجه به گزینه‌های در دسترس برهانی حتی برای تعویض از اقبال مناسب‌تری برخوردار است. همه این احتمالات با تغییر سیستم از ۱-۳-۲-۴ به ۲-۴-۴ منتفی خواهد شد. گلچین کردن چهار بازیکن خط میانی حساسیت زیادی بر نخواهد انگیخت.

■ تردید

حسین فرکی سرمربی تیم ملی در نگرانی و استرسی که پیش از اعلام فهرست نهایی تیم ملی وجود دارد، با بازیکنان سهیم است: تا اولتیماتومی که فیفا برای اعلام لیست نهایی بازیکنان داده، منتظر خواهیم بود و کادر فنی و در راس آن برانکو پس از بررسی تمامی جوانب فهرست نهایی بازیکنان را اعلام خواهد کرد اما، نکته مهم این است که کادر فنی هنوز برای حذف بازیکنی به جمع‌بندی نهایی نرسیده است.» او این جمله را در شرایطی به زبان می‌آورد که ظاهراً کادرفنی برای جلوگیری از هر تنش تا آخرین لحظات برای اعلام فهرست نهایی صبر می‌کنند: به هر حال بازیکنان هر روز در دو نوبت صبح و بعد از ظهر تمرینات خود را انجام می‌دهند و پس از تمرینات صبح، بازیکنان به جکوزی و ماساژ می‌روند و طبیعی بود که تیم نتواند در بازی نخست صد درصد عملکرد رضایت‌بخشی داشته باشد اما، در بازی دوم، بازیکنان عملکرد بهتری داشتند. هدف از انجام بازی‌های دوستانه ارزیابی وضعیت بازیکنان است و نتیجه بازی برای ما در اولویت نبود و با انجام بازی آخر به ارزیابی نهایی از شرایط تیم دست خواهیم یافت.» و اعلام این ارزیابی نهایی چه کار دشواری است. فرکی درباره علامت سئوالی به نام محرم نویدکیا چنین گفت: پس از آن که نویدکیا به جمع تیم اضافه شد چند جلسه به صورت جداگانه و زیر نظر پزشکان تیم به وزنه زدن و دویدن نرم پرداخت ولی او تمرین خود را با تیم شروع کرده اما، وضعیت نهایی‌اش مشخص نیست و پزشک تیم باید نظر نهایی را درباره او به کادر فنی ارائه کند. مربی تیم ملی درباره آسیب‌دیدگی مجتبی جباری گفت: این طور که پزشکان اعلام کرده‌اند، مصدومیت جباری سابقه قبلی داشته و این که او نمی‌تواند در جام جهانی تیم ملی را همراهی کند خبری بد برای فوتبال ایران بود و بی‌تردید کادر فنی، تیم ملی و مردم ایران از آسیب‌دیدگی این بازیکن خوب متضرر خواهند شد.

فرکی درباره تمهیدات کادر فنی برای آسیب ندیدن سایر بازیکنان گفت: مصدومیت جزیی از فوتبال است اما، کادر فنی تیم ملی تمام تلاشش را به کار گرفت تا با توجه به فشردگی لیگ برتر به بازیکنان استراحت یک هفته‌ای بدهد و فکر می‌کنم این زمان استراحت تا حد زیادی از مصدومیت بازیکنان جلوگیری کرد. ضمن آن که آسیب‌دیدگی نیکبخت و جباری سابقه قبلی داشته و به تمرینات تیم ملی مربوط نبوده است. امیدواریم که این اتفاق برای دیگر بازیکنانمان رخ ندهد.

اردوی ریکاوری

جباری دومین استقلالی تیم ملی پس از مصدومیت نیکبخت واحدی است که ناامیدانه اردو را ترک می‌کند. اتفاقی که به اعتقاد خیلی‌ها با نحوه تمرینات استقلال در طول فصل و نوع استفاده مربیانش از این دو بازیکن در ارتباط است و چه بسا اگر در آستانه جام جهانی، به مصدومیت سابقه‌دار آنها توجه بیشتری می‌شد حالا جباری و نیکبخت و البته خود باشگاه که بالطبع درصدی از فروش احتمالی ستاره‌هایش با بازی در جام جهانی را به دست می‌آورد، متضرر نمی‌شدند. یک کارشناس فوتبال می‌گوید مصدومیت جباری و نیکبخت به واسطه خستگی بیش از حد در بازی‌های پرفشار لیگ برتر است و این در شرایطی است که برانکو در سوئیس بیشتر از همه قصد دارد با ریکاوری بازیکنان، آنها را از لحاظ بدنی به فرم استاندارد نزدیک کند. بازیکنان حاضر در اردوی فعلی، توان هفت تا هشت کیلومتر دوندگی را دارند، در حالی که برای ستاره‌های خارجی یازده تا سیزده کیلومتر طی نود دقیقه است و این بالاترین سود از اردویی است که بدون حضور نفرات اصلی، مورد انتقاد قرار دارد. حال آنکه لژیونرها به استاندارد گفته شده نزدیک‌اند و فقط باید حواس‌ها را بر داخلی‌ها متمرکز کرد.

سقوط چیرو پیش چشم برانکو

این روزها که تیم ملی به اتریش رفته و خودش را برای رقابت‌های جام جهانی آماده می‌کند، بدجوری یاد میروسلاو بلاژویچ افتاده‌ایم. چیروی کبیر را که یادتان هست؟ همان کسی که با رفتارهایش ما را مسخ کرد. او حالا مربی تیم نوشاتل زاماکس سوئیس است که تیم خیلی معروفی است در لیگ سوئیس و اوضاع خوبی ندارد. این تیم دیشب آخرین دیدارش را در سوپرلیگ سوئیس برگزار کرد و اگر این بازی را با برد به پایان می‌رساند در لیگ برتر باقی می‌ماند. برای همین هم از اردوی تیم ملی خبر می‌رسید که برانکو و دوستانش تصمیم گرفته بودند آخرین بازی تیم چیرو را از نزدیک ببینند. راستش وقتی اوضاع بد تیم بلاژویچ را دیدیم، یاد آن روزهایی افتادیم که او در فوتبال جهان برای خودش برو بیایی داشت. اما حالا انگار بالا رفتن سن، صبر و حوصله را از او گرفته است و از بد روزگار دستیار درجه یکی هم نیافته که با بازیکنانش سروکله بزند و کار او را راحت کند. برای همین است که می‌بینیم او که دو سال قبل دیناموزاگرب را قهرمان لیگ کرواسی کرده بود، در ابتدای این فصل از هایدوک اشپیلت اخراج شد و اینک در سوئیس اوضاع خوبی ندارد. البته چیرو به روزهای سخت عادت دارد و می‌داند که چرخ زندگی همین جوری می‌چرخد و یقین دارد که پس از سختی‌ها، بالاخره روزهای خوش هم فرا می‌رسد، چنان که پس از آن روزهای نکبتی دوران جوانی، روزهای خوش میانسالی رسید و او را به اوج شهرت و محبوبیت رساند. این بار هم این روزهای سخت می‌گذرد، فقط می‌ترسیم، خیلی دیر شده باشد برای اینکه بتوانیم بزرگی بلاژویچ را دوباره ببینیم.

برانکو: امکان ندارد فیفا تسلیم شود

وقتی در گوگل نیوز به دنبال خبری درباره تیم ملی ایران بگردی از تعداد اخباری که آغشته به سیاست صرف چند خطی هم درباره جام جهانی دارند، حیرت می‌کنی. اما این یک اتفاق طبیعی برای تیم ملی کشوری است که سال‌های طولانی در سوتیتر اخبار سیاسی دنیا قرار دارد. نکته‌ای که با انتخاب محمود احمدی‌نژاد به عنوان ریاست‌جمهوری ایران تشدید شده است. در شرایط فعلی ایران به دلیل درگیری در مناقشات اتمی از مهمترین کشورهای جغرافیای سیاسی جهان است و نامه اتحادیه اروپا به فیفا برای حذف ایران از جام جهانی در همین راستاست. حتی این انتظار وجود دارد که به دلیل نزدیکی مرزهای سیاست و ورزش در روزهای نزدیک به جام جهانی حلقه محاصره تنگ‌تر بشود؛ اتفاقی که می‌تواند ضربه‌ای دیگر به تیمی باشد که حریفان تدارکاتی بسیاری را به دلایل سیاسی از دست داد و امروز درگیر مسئله مصدومیت ستاره‌های تیم (مثل هاشمیان و کریمی) است. برانکو ایوانکوویچ که چندی پیش در مصاحبه با «وچرنی لیست» علیه مخالفان هسته‌ای ایران مصاحبه بلندی انجام داد، در گفت‌وگو با خبرنگار رویترز که ظاهراً برای رصدکردن شرایط سیاسی تیم ملی به اردو آمده بود گفت: هیچ ممنوعیتی برای اظهارنظر یا مصاحبه‌های سیاسی وجود ندارد و بازیکنان می‌توانند سئوالات این خبرنگار را پاسخ بدهند. نکته‌ای که در گزارش رویترز وجود داشت تلاش برای تلطیف جوی بود که ممکن است پس از مقاله‌های منفی اطراف تیم ملی به‌وجود آمده باشد. از گزارش این خبرگزاری می‌شد چنین استنباط کرد که تیم ملی فارغ از شرایط سیاسی روز به آماده‌سازی مشغول است و نگرانی خاصی از بابت حذف از جام جهانی ندارد.

گرچه بحرینی‌ها با بدجنسی تمام دعا می‌کنند نامه اتحادیه اروپا به فیفا کار خودش را بکند. وقتی با برانکو در این باره حرف می‌زنیم او با خونسردی از مقاومت فیفا در مقابل فشارهای سیاسی صحبت می‌کند و می‌گوید: «حتی یک مورد نمی‌توانید پیدا کنید که فیفا برنامه‌ریزی خود را به دلایل سیاسی تغییر داده باشد. چنین چیزی امکان ندارد. شکی نیست که مدیران فوتبال ایران نیز تلاش‌های خود را برای کاهش اثر این نامه و فعالیت‌های پشت پرده می‌کنند.»

فرار از سیاست در اشپیز

اردوی تمرینی «اشپیز» جایی است در سوئیس در منطقه‌ای بی‌طرف تا تیم ملی فوتبال ایران به دور از تشعشعات هسته‌ای خود را برای جام جهانی آماده سازد. البته جنس تشعشعات بیشتر بحث و جدل‌هایی بوده که پیرامون انرژی هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران راه افتاده است و این تیم را تحت تاثیر قرار داده است.

مکانی که ایرانی‌ها برای اردوی خود انتخاب کرده‌اند جایی است به‌نام «Ac Center» که امروز می‌توان بیش از هر زمان دیگری و بیش از هر مکان دیگری ایرانی‌ها را آنجا یافت. محل اقامت ایرانی‌ها نیز هتلی است به‌نام «Belvedere» که مدیریتش برعهده شخصی به‌نام مارکوس کاترز است، کسی که به شدت از رفتار مسافرین ایرانی راضی است: «آنها خیلی آرام هستند و سرشان به کار خودشان است و کاری به این ندارند که کنار هتلشان چه کسانی هستند. همه بازیکن‌ها ضمناً حرفشان درباره فوتبال است نه سیاست. چیزی غیر از فوتبال نمی‌گویند. صحبت‌های آنها اصلاً درباره سیاست نیست.»

کمپ تمرینی اشپیز توسط سفیر ایران در سوئیس و البته شخص برانکو ایوانکوویچ سازماندهی و برنامه‌ریزی شده است. برانکو می‌گوید آنها هیچ اطلاعی از دنیای بیرون ندارند. ایوانکوویچ اضافه می‌کند: «تصویر فعلی تیم ملی ایران فوق‌العاده نیست. با این حال تیم ملی فوتبال ایران تمام تلاش خود را خواهد کرد تا این تصویر را عوض کند.» جدا از این مسئله، مدیریت هتلی که در حال حاضر میزبان کاروان تیم ملی ایران است، به شدت از میهمانانش رضایت دارد: «آنها خیلی شسته و رفته هستند. ضمن اینکه هرگز ایمانشان را فراموش نمی‌کنند. غذای خودشان را می‌خورند. آن‌هم غذایی که بعد از ملاحظات مذهبی طبخ شده است.»

نگاه

جباری بعد از عادلخانی و شاهرودی

از دست دادن جام جهانی به دلیل آسیب‌دیدگی

یکی از بدترین اتفاقاتی که می‌تواند در زندگی ورزشی یک فوتبالیست رخ دهد این است. اگر بازیکن بدشانس موردنظر اهل کشوری مثل ایران باشد که حضور مهمتری در جام جهانی ندارد حسرت از دست دادن جام جهانی بیشتر خواهد بود، چرا که فی‌المثل اگر وین رونی این جام‌جهانی را از دست می‌دهد می‌تواند مطمئن باشد با توجه به جوانی‌اش بالاخره حضور در جام جهانی را تجربه می‌کند.

اما آسیب‌دیدگی رضا شاهرودی چند روز مانده به جام جهانی ۹۸ موجب شد که این بازیکن هرگز به آرزوی بزرگش که بازی در جام جهانی بود نرسد. به هر حال همیشه جمعی از بازیکنان برجسته تیم‌های مختلف حضور در این رقابت‌های

به‌یادماندنی و باشکوه را با آسیب‌دیدگی از دست می‌دهند و هرگز جامی را به یاد نمی‌آوریم که بدون مصدومان غایب کار خود را شروع کند. این بار این قرعه بد به نام علیرضا واحدی نیکبخت و مجتبی جباری افتاده و این دو بازیکن که امیدواری زیادی به حضور موثر و حتی درخشش در آلمان داشتند تمامی آرزوهای خود را بربادرفته می‌بینند. فعلاً ایران دو بازیکن خود را به علت آسیب‌دیدگی از دست داده و امیدواریم در آینده به تعداد این بازیکنان اضافه نشود. اگر بازیکن دیگری هم به نیکبخت و جباری بپیوندد برانکو باید خود را یک مربی بدشانس بداند، چرا که از دست دادن یک یا دو بازیکن به علت مصدومیت یک اتفاق کاملاً متداول است اما اگر تعداد آسیب‌دیده‌ها از این تعداد بیشتر شود باید تیم موردنظر را یک تیم بدشانس دانست.

در اولین حضور ایران در جام جهانی در سال ۱۹۷۸ رضا عادلخانی گوش چپ قدرتمند ایران غایب بزرگ تیم ملی محسوب می‌شد. او در یک سانحه غیرفوتبالی آسیب دید و جام را از دست داد. گویا او آمده بود تا از افتادن دخترش از پله‌ها جلوگیری کند اما خودش سقوط کرد و آسیب دید و جام جهانی را از دست داد. در جام جهانی ۱۹۹۸ بدشانسی به سراغ رضا شاهرودی آمد. شاهرودی در حالی که پیستون چپ اصلی ایران در جام بود چند روز مانده به مسابقات در تمرینات از ناحیه مچ‌پا آسیب دید و جای خود را به مهرداد میناوند داد. ایران از لحاظ داشتن مصدومان غایب نسبت به دو جام جهانی خود پیشرفت کرده. البته مربیان تیم ملی نباید خیلی هم از این مسئله گلایه‌مند باشند. این بدبیاری‌ها فقط سراغ ایران نمی‌آید و همیشه بسیاری از تیم‌های حاضر در جام جهانی چند مهره اصلی خود را به علت آسیب‌دیدگی از دست می‌دهند. در همین جام جهانی خیلی از بازیکنان بزرگ دنیا از جمله روبرت پیرس، سانتیاگو کانیزارس، امرسون، آیالا، کیه‌زا، جرارد، نویل و گواردیولا به‌طور کامل جام‌جهانی را از دست دادند. در این میان فرانسه جزء بدشانس‌ترین تیم‌ها بود. پیرس و زیدان دو ستاره آماده این تیم قبل از جام آسیب دیدند. زیدان به بازی آخر رسید هر چند که چندان آماده نبود و در نهایت فرانسه به شکل ناامیدکننده‌ای از گردونه رقابت‌ها حذف شد. مصدومیت چندی از این بازیکنان مضحک و عجیب و غریب بود. به عنوان مثال کانیزارس دروازه‌بان اصلی اسپانیا به علت افتادن یک شیشه عطر روی پایش و جراحت به‌وجود آمده جام را از دست داد و از خانه‌اش شاهد درخشش کاسیاس بود. امرسون کاپیتان برزیل نیز هنگام دروازه‌بانی از ناحیه کتف آسیب دید و نتوانست به مهمترین افتخار زندگی‌اش برسد. همچنین می‌توان به جوزپه گواردیولا هافبک خوش‌فکر اسپانیا اشاره کرد. او در دو جام جهانی به علت کشیدگی عضله غایب بود. این دوره هم تا به امروز این اتفاق ناگوار به سراغ بسیاری از بازیکنان آمده است. از جباری و نیکبخت ایرانی گرفته تا ویری ایتالیایی و یا همین وین رونی که قرار بود ستاره جام جهانی و یک پله جدید باشد اما الان معلوم نیست که به رقابت‌ها می‌رسد یا نه. به احتمال فراوان در روزهای آینده هم چند بازیکن بازیگر به فهرست مصدومان اضافه می‌شوند.

در عین حال اگر یکی از نگرانی‌های مربیان تیم ملی آسیب‌دیدگی مردان کلیدی است. اما ممکن است اوضاع به شکل غیرمنتظره‌ای تغییر کند. مثلاً در حالی که روژه لمه مربی وقت فرانسه تنها چند روزی مانده به جام جهانی زیدان همه‌کاره تیمش را از دست داد و نتوانست جای خالی زی‌زو را به خوبی پر کند و تیمش بدون یک گل زده به خانه بازگشت، در جام جهانی ۱۹۹۰ سرجیوگویی گوچه‌آ ناگهان جانشین دروازه‌بان نامدار آرژانتین نری پمپیدو شد و ستاره جام جهانی لقب گرفت. ما از مصدومیت جباری ناراحتیم اما نباید به همه این آسیب‌دیدگی‌ها بسیار بدبینانه نگاه کرد.

به هر حال این شتری است که در خانه همه تیم‌ها می‌خوابد!